

Aar ad Gangen, hvorved han jo vil have Haand i Hanke med Hensyn til hele dette Forhold. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om dette er Meningen eller ikke.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

C. O. Pedersen: Jeg forstaaer af den Bemærkning, det ærede Medlem Hr. Stauning fremsatte, at han i Erindringen har bevaret nogle politiske Møder i Sønderjylland, hvor vi har været sammen og vekslet Tanker om Valutaspørgsmaalet. Men det ærede Medlem har faaet en forkert Opfattelse af de Betragtninger, jeg gjorde gældende, thi jeg har aldrig nogen Sinde bebrejdet det ærede Medlem den Valutapolitik, han har ført, for saa vidt det drejede sig om Kronestigningen. Det er jo ingen Hemmelighed for dette Tings Medlemmer, at jeg har haft en anden Opfattelse, men jeg erkender og har sagt det til det ærede Medlem, at han med sin Valutapolitik var i Overensstemmelse med det danske Folks Flertal, og saa kan man ikke bebrejde ham dette, men det, jeg har bebrejdet det ærede Medlem, og det, jeg fremdeles vil bebrejde baade ham og hans Regering og hans Parti, er, at de ikke har ført den anden Side af Valutapolitikken, de har nøjedes med at føre Kronen i Pari, men tog ikke de Konsekvenser, Parikronen medførte, og derfor sidder det danske Folk i det, som det gør, og det kan det ærede Medlem, selv om han giver nok saa god Forklaring, nu aldrig nogen Sinde vaske af sig. Det er det, vi har diskuteret paa disse Møder, jeg forstaaer nok efter deres Forløb, at det ærede Medlem Hr. Stauning bevarer dem i Erindringen, det danske Folk vil ogsaa bevare hans Valutapolitik i Erindringen. Men det skal ikke lykkes ham at skubbe Ansvaret fra sig, og han skal ikke beklage sig over Venstremænds Kritik af hans Politik, for den har Adresse til den ensidige Valutapolitik, han har ført, idet han har glemt at tage de Konsekvenser, som er nødvendige for, at det danske Folk skulde komme gennem det helskindet.

Handelsministeren (Slebsager): Det ærede Medlem Hr. Rode rettede et Spørgsmaal til mig vedrørende Forholdet med de 3 Aar. Jeg skal dertil svare, at det, der her er Tale om, er, at Lovforslaget giver Ministeren en Bemyndigelse til at lade Nationalbanken gennem disse 3 Aar gaa over til Guldbarrefod i Stedet for Guldmøntfod,

men at man selvfølgelig fra Statens Side under Forhandlingerne med Nationalbanken angaaende Ordningen af hele dette Spørgsmaal vil forbeholde sig Ret til ogsaa at træffe Afgørelse med Hensyn til Tiden.

Til det ærede Medlem Hr. Stauning vil jeg gerne gøre en Bemærkning. Det ærede Medlem mente, at Diskontoforhøjelsen nu træder mere tydeligt frem, idet Systemet ændres, fordi man ikke har de statsgaranterede Valutakreditter. Jeg er ikke sikker paa, at det ærede Medlem Hr. Stauning har Ret i dette Forhold, thi vi har jo haft de statsgaranterede Kreditter lige fra 1924 indtil Dato — disse Kreditter er jo for øvrigt ikke blevet benyttet —, men høj Diskonto er dog i denne Periode traadt meget tydeligt frem. Det vil saaledes erindres, at vi lige til August 1925 havde en Diskonto paa 7 pCt.; lige til Kronen var kommet op til 90 eller maaske endogsaa over 90, blev der bibeholdt en Diskonto paa 7 pCt. fra Nationalbankens Side. Det viser dog egentlig ikke, at man fra den da siddende Regerings Side i særlig Grad har haft Haand i Hanke med Nationalbanken i Diskontospørgsmaalet, saa jeg er ikke sikker paa, at det ærede Medlem Hr. Stauning har Ret i, at Spørgsmaalet om Diskontoforhøjelse træder mere tydeligt frem nu, end det har gjort tidligere. Jeg skal imidlertid ikke fordybe mig mere i dette; jeg føler mig overbevist om, at Nationalbanken vil være i Stand til selv at optage de Kreditter, som er nødvendige i valutamæssig Henseende for at opretholde den Guldløselighed, som nu med dette Forslag bliver gennemført.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Stauning har Ordet for en kort Bemærkning.

Stauning: Hvis den højtærede Minister vil antyde, at der i Tiden efter 1924 er sket nogen Diskontoforhøjelse, beror det vist paa en Misforstaaelse, der er intet andet sket siden 1924 end Nedsættelser af Diskontoen.

Handelsministeren (Slebsager): Jeg antydede ikke noget om Diskontoforhøjelse, jeg sagde udtrykkeligt, at en Diskonto paa 7 pCt. var opretholdt lige til Slutningen af August 1925, til Trods for at Kronen i Maanederne fra Juni til Slutningen af August steg fra ca. 70 til ca. 90, og det tyder ikke paa nogen særlig stærk Indflydelse eller Indgriben fra den siddende Regerings Side med Hensyn til dette Punkt.